

2024/414

29.1.2024

DECYZJA RADY (UE) 2024/414

z dnia 21 grudnia 2023 r.

w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie skutków międzynarodowych sądowej sprzedaży statków, przyjętej w dniu 7 grudnia 2022 r. przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 81 ust. 2 lit. b) i c), w związku z art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 23 maja 2022 r. Rada upoważniła Komisję do podjęcia negocjacji dotyczących konwencji w sprawie skutków międzynarodowych sądowej sprzedaży statków. W dniu 7 grudnia 2022 r. negocjacje te zakończyły się pomyślnie, przyjęciem tekstu Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie skutków międzynarodowych sądowej sprzedaży statków (zwanej dalej „Konwencją”) przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w Nowym Jorku.
- (2) Konwencja przyczynia się do wzmocnienia istniejących międzynarodowych ram prawnych dotyczących żeglugi i nawigacji oraz wnosi użyteczny wkład w rozwój harmonijnych międzynarodowych relacji gospodarczych. W związku z tym należy jak najszybciej rozpocząć stosowanie Konwencji.
- (3) Unia rozwija współpracę sądową w sprawach cywilnych mających skutki transgraniczne w oparciu o zasadę wzajemnego uznawania orzeczeń sądowych i decyzji w sprawach pozasądowych. W związku z tym prawodawca Unii przyjął między innymi rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012⁽¹⁾ oraz (UE) 2020/1784⁽²⁾. Unia ma zatem wyłączną kompetencję w sprawach objętych tymi rozporządzeniami, natomiast pozostałe sprawy objęte Konwencją nie wchodzą w zakres tej kompetencji.
- (4) Artykuł 18 ust. 1 Konwencji stanowi, że regionalne organizacje integracji gospodarczej, posiadające kompetencje w zakresie określonych spraw uregulowanych w Konwencji, mogą ją podpisać, przyjąć, zatwierdzić lub do niej przystąpić.
- (5) Art. 18 ust. 2 Konwencji stanowi, że regionalna organizacja integracji gospodarczej składa oświadczenie określające sprawy uregulowane przez Konwencję, w odniesieniu do których państwa członkowskie tej organizacji przekazały jej swoje kompetencje. Art. 20 ust. 1 Konwencji stanowi, że oświadczenie to składa się w chwili podpisania, ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia Konwencji lub przystąpienia do niej. Unia powinna zatem złożyć takie oświadczenie w chwili podpisania Konwencji.
- (6) Należy podpisać w imieniu Unii Konwencję, z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie, i zatwierdzić dołączone oświadczenie.
- (7) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 351 z 20.12.2012, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1784 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych (Dz.U. L 405 z 2.12.2020, s. 40).

- (8) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się do podpisania w imieniu Unii Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie skutków międzynarodowych sądowej sprzedaży statków, przyjętej dnia 7 grudnia 2022 r. przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku, z zastrzeżeniem zawarcia przedmiotowej Konwencji ^(?).

Artykuł 2

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii deklarację dołączoną do niniejszej decyzji. Unia składa to oświadczenie w chwili podpisania Konwencji, zgodnie z art. 18 ust. 2 i art. 20 ust. 1 i 2 Konwencji.

Artykuł 3

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania Konwencji w imieniu Unii.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 grudnia 2023 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
P. NAVARRO RÍOS

^(?) Tekst Konwencji zostanie opublikowany wraz z decyzją o jej zawarciu.

OŚWIADCZENIE NA PODSTAWIE ART. 18 UST. 2 KONWENCJI PEKIŃSKIEJ W SPRAWIE SPRZEDAŻY
STATKÓW, PRZYJĘTEJ W DNIU 7 GRUDNIA 2022 R. PRZEZ ZGROMADZENIE OGÓLNE NARODÓW
ZJEDNOCZONYCH W NOWYM JORKU, OKREŚLAJĄCE KOMPETENCJE UNII EUROPEJSKIEJ
W SPRAWACH UREGULOWANYCH TĄ KONWENCJĄ, W ODNIESIENIU DO KTÓRYCH PAŃSTWA
CZŁONKOWSKIE PRZEKAZAŁY UNII EUROPEJSKIEJ SWOJE KOMPETENCJE

Art. 18 ust. 1 Konwencji pekińskiej w sprawie sądowej sprzedaży statków (zwanej dalej „Konwencją”) stanowi, że regionalna organizacja integracji gospodarczej złożona z suwerennych państw i posiadająca kompetencje w zakresie określonych spraw uregulowanych w Konwencji może podpisać Konwencję. Art. 18 ust. 2. Konwencja stanowi, że regionalna organizacja integracji gospodarczej składa oświadczenie określające sprawy uregulowane Konwencją, w odniesieniu do których państwa członkowskie tej organizacji przekazały jej swoje kompetencje. Unia Europejska podjęła decyzję o podpisaniu Konwencji, w związku z czym niniejszym składa to oświadczenie.

W zakresie, w jakim mogą one wpływać na wspólne zasady lub zmieniać zakres aktów prawnych, o których mowa w lit. a) i b), sprawy uregulowane postanowieniami Konwencji, w odniesieniu do których państwa członkowskie Unii Europejskiej przekazały kompetencje i w odniesieniu do których Unia Europejska ma wyłączne kompetencje w rozumieniu art. 3 ust. 2 TFUE, są następujące:

- a) art. 9 Konwencji (Jurysdykcja w zakresie unieważnienia sprzedaży sądowej i zawieszenia jej skutków) w odniesieniu do przepisów dotyczących jurysdykcji w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 351 z 20.12.2012, s. 1); oraz
- b) art. 4 Konwencji (Zawiadomienie o sprzedaży sądowej) w odniesieniu do przepisów dotyczących doręczania dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych (doręczanie dokumentów) w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1784 z dnia 25 listopada 2020 r. dotyczącym doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 405 z 2.12.2020, s. 40).

Kompetencje Unii Europejskiej wynikające z Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) mogą podlegać, ze swej natury, ciągłym zmianom. W ramach Traktatów właściwe instytucje mogą podejmować decyzje określające zakres kompetencji Unii Europejskiej. W związku z tym Unia Europejska zastrzega sobie prawo dokonywania odpowiednich zmian w niniejszym oświadczeniu, przy czym żadna z takich zmian nie będzie stanowić warunku wykonywania posiadanych przez nią kompetencji w odniesieniu do spraw uregulowanych w Konwencji.

Unia niniejszym wskazuje, że Konwencję stosuje się, w odniesieniu do kompetencji Unii, do terytoriów państw członkowskich, na których stosuje się TUE i TFUE zgodnie z art. 52 TUE i na warunkach określonych między innymi w art. 355 TFUE.